

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3392/23

לפני :
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותר : חמזה גמאל עבדאללה הדיב

נ ג ד

המשיבים :
1. מפקד כוחות צה"ל באיו"ש
2. שופט בית המשפט הצבאי לערעורים
3. שירות הביטחון הכללי

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה : ט"ז בסיון התשפ"ג (5.6.2023)

בשם העותר : עו"ד כאמל נאטור

בשם המשיבים 1 ו-3 : עו"ד אסתי אוחנה

פסק-דין

1. העותר, יליד שנת 2000 תושב עין סולטן, כבר שהה בעבר במעצר מנהלי בשנת 2018. ביום 4.10.2022 נעצר העותר, ובהמשך נחקר על ידי משטרת ישראל בחשד לפגיעה בביטחון האזור; החזקה וסחר ושימוש באמל"ח ותחמושת באופן לא חוקי; מעורבות בתכנון פעילות צבאית; השתתפות בעימותים ובהפרות סדר כנגד הצבא וכנגד מטרות ישראליות; יידוי אבנים לעבר הצבא ולעבר מטרות ישראליות; והבערת צמיגים כנגד הצבא וכנגד מטרות ישראליות, אולם הכחיש את כל המיוחס לו.

לנוכח המידע החסוי שהצטבר בעניינו, בשל המסוכנות הנשקפת ממנו ובהעדר אפשרות להעמידו לדין פלילי, הורה המפקד הצבאי ביום 18.10.2022 על מעצרו המנהלי

של העותר לתקופה של כששה חודשים בקיזוז ימי מעצרו, החל מיום 18.10.2022 ועד ליום 3.4.2023 (להלן: הצו הראשון).

ביום 23.10.2022 אישר בית המשפט הצבאי את הצו הראשון, אך קיצר אותו קיצור לא מהותי כך שיסתיים ביום 15.2.2023. זאת, לאחר שעיין בחומר החסוי בעניינו של העותר וקבע, בין היתר, כי בעוד ש"בכל הנוגע לחשש להמשך ביצוע הטרור העממי מצד המשיב החומר מאוד משכנע", החומר החסוי "קצת פחות משכנע בכל הנוגע לחשש מביצוע פיגוע, גם בשים לב לכך שהוא איננו נשען על מגוון מקורות גדול"; וכי לפיכך יש מקום לקצר במידת מה את תקופת הצו הראשון, על מנת שההצדקה להמשך מעצרו המנהלי של העותר תיבחן במועד קרוב יותר.

ביום 11.1.2023 דחה בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורה של התביעה הצבאית, בין היתר לאור טעויות שנפלו בהודעת הערעור; וביום 8.2.2023 נדחתה גם בקשה לעיון חוזר בהחלטה, תוך שנקבע כי מדובר בקיצור לא מהותי; וכי המפקד הצבאי רשאי להאריך את הצו "אף ללא צורך במידע חדש או בנסיבות חדשות".

2. ביום 12.2.2023 הוארך מעצרו המנהלי של העותר לתקופה של כארבעה חודשים נוספים, החל מיום 15.2.2023 ועד ליום 14.6.2023 (להלן: הצו השני). ביום 20.2.2023 אישר בית המשפט הצבאי את הצו השני; וביום 13.4.2023 דחה בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורו של העותר.

על כך נסבה העתירה שלפנינו.

3. עמדת המשיבים 1 ו-3 (להלן: המשיבים) היא כי דין העתירה להידחות בהעדר עילה להתערבות שיפוטית בצו השני, אשר הוצא מטעמי בטחון החלטיים ולאחר שנמצא כי אין דרך אחרת למנוע את הסיכון הגבוה הנשקף מן העותר לביטחון האזור ולשלום הציבור.

4. לאחר דיון במעמד שני הצדדים, בהסכמת בא כוח העותר עיינו בחומר החסוי ונחה דעתנו כי נשקפת סכנה מן העותר, וכי יש בסיס לאמור בפרפרזה הגלויה בתגובת המשיבים ולפיה העותר "מעורב בפעילות טרור עממי; עוסק [ב]אמל"ח; מהווה סכנה לביטחון האזור; וחשוד בתכנון פעילות טרור צבאית כנגד יעדים ישראליים".

5. לא ראינו אפוא מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי ולא מצאנו כי נפל פגם בהכרעות בתי המשפט הצבאיים בעניינו של העותר, לאור המסוכנות הנשקפת מהעותר לשלום הציבור ובטחונו.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ז בסיון התשפ"ג (6.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט